

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

V LANŽHOTĚ

20. – 26. 2. 2011

Z obsahu:

Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený comics

Historie misií

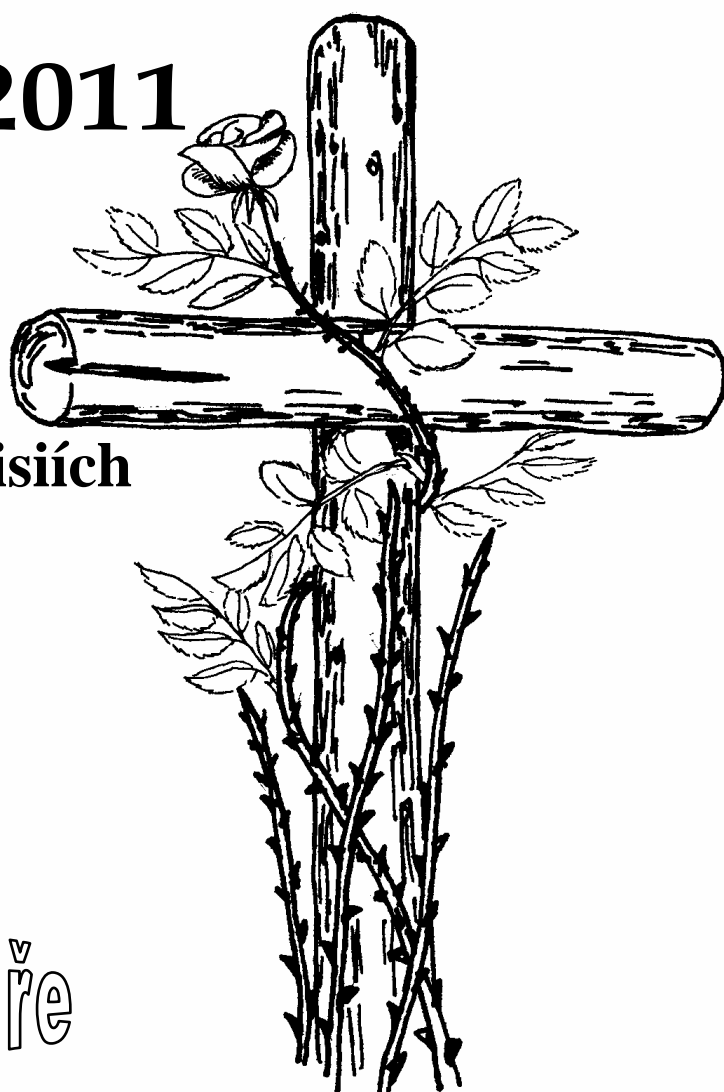
Heslo misií

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život! Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušnost se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Mons. Jindřich Bartoš** (55) – Znojmo – kostel sv. Mikuláše, děkan znojemský a vranovský, hlavní misionář a kazatel. Bude k dispozici i pro duchovní rozhovory v komplikovaných životních situacích.. Je vhodné se domluvit předem (mobil 603 290 082).

- **P. Milan Plíšek** (42) – Vranov nad Dyjí, víceděkan děkanství vranovského a znojemského, farář ve Starém Petříně, Šafově,

Stálkách, Korolupech, Bítově, Chvalaticích a Lubnici. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455, e-mail mipli@seznam.cz).

- **P. Marek Dunda** (42) - Vranov nad Dyjí, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech a Olbramkoste. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání a celou organizaci - včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742, e-mail marek@fatym.com).

- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (39) – kaplan ve Vranově nad Dyjí a farář ve Vratěnině. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743, e-mail richterjan@seznam.cz).

- **František Řezníček** (57) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (e-mail vranov@fatym.com).

- **Ladislav Kinc** (48) – trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970, e-mail kinc@biskupstvi.cz).

Kromě duchovních přijede do vaší farnosti i několik laických spolupracovníků z řad FATYMu. Ti budou mít na starost další služby související s hladkým průběhem lidových misí.

Noční adorace:

V pátek ve 22⁰⁰ bude vystavena Nejsvětější svátost oltářní k soukromé adoraci. Během adorace bude také příležitost ke svátosti smíření. V sobotu v 5⁰⁰ ráno na závěr adorace bude v kostele sloužena mše svatá nejen pro mládež.

Pátek je postní den. Prosíme, aby se k přísnému půstu připojili všichni, kteří pochopí... A aby ho obětovali za zdar lidových misí.

Program lidových misí v Lanžhotě

NEDĚLE 20. 2. 2011

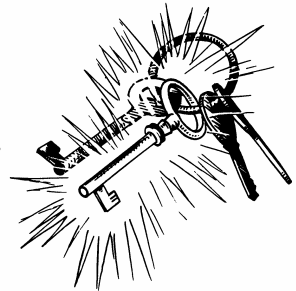
8³⁰ mše svatá

10⁰⁰ mše svatá

14⁰⁰ **velká hra pro děti**

„HON ZA KLÍČI K POKLADU“

16⁰⁰ požehnání s promluvou

PONDĚLÍ 21. 2. – PÁTEK 25. 2.

7⁰⁰ růženec

7³⁰ ranní mše svatá s promluvou

8³⁰ misijní kázání, pak **VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ**

16⁰⁰ svátostné požehnání a promluva

17⁰⁰ růženec

17³⁰ **mše svatá s kázáním**

18⁴⁵ **stavovská kázání**

pondělí – ženy; úterý – muži; středa – manželé; pátek – rodiče

16⁰⁰ mše svatá pro děti (*ve společenském sále bývalého katolického domu*)

17⁰⁰ mše svatá pro mládež (*ve společenském sále bývalého katol. domu*)

Některé body programu v průběhu misijního týdne:

Ve čtvrtek po mši svaté cca v 18⁴⁵ KAJÍCÍ PROCESÍ.

Svíčky a pochodně s sebou.

Příležitost ke svaté zpovědi:

středa 18³⁰

čtvrtek 14⁰⁰ – 18⁴⁵ a po kajícím procesí

pátek 7⁰⁰ – do posledního kajícníka, 14⁰⁰ – 17³⁰ a po mši svaté

pátek – během adorace od 22⁰⁰

Pomazání nemocných:

V sobotu ráno v 9⁰⁰ při mši svaté.

Sobota 26. 2. 15⁰⁰

hlavní bohoslužba týdne se stavěním misijního kříže

Pozvání k stavovským promluvám

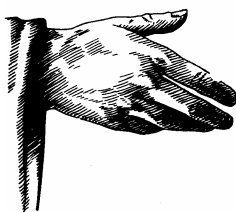

V programu lidových misí se objevuje pozvání na stavovské promluvy. Komu jsou určeny? Všem, kteří patří do jednotlivých stavů. Týkají se totiž našeho základního povolání a tím je být dobrým křesťanem – dítětem Božím.

Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco – úkoly – máme společné nebo podobné – jiná je cesta (úkoly) **muže, ženy, rodičů a manželů**.

Na tyto **čtyři stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v 18.45, a to v pondělí pro ženy, v úterý pro muže, ve středu pro manžele a v pátek pro rodiče. Zveme.

Žehnání domů

K misím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Před misemi, a to v pondělí 14. 2. kněží navštíví jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v tomto domě (bytě). Žehnání znamená vyprošování dobra. Následuje pokropení svěcenou vodou. Dále předá potvrzení o žehnání domu. Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni, kdo jsou zrovna doma. V duchu se připojí k modlitbě kněze. Prosí se v ní, aby všichni zde žijící získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Je možné se společně pomodlit základní modlitbu křesťanů Otče náš (není to však nutné a nemusí se bát ani ti, kdo tuto modlitbu úplně neznají).

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (o. Nik)

Zkušenost, která souvisí s našimi misemi

O konání lidových misí v Lanžhotě jsme informovali i lidi v Dolních Bojanovicích, převážně členy různých společenství, aby na tento úmysl pamatovali. Na začátku roku jsme si jeli do Bojanovic vyprosit pro sebe Boží slovo (kartičky s texty z Bible), které nás má provázet celý rok..

V tiché modlitbě jsem klečela u oltáře, před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární a najednou jsem cítila, jak všichni lidé, kteří jsou v kostele se za mě modlí, ale nebyly to modlitby jen za mně, ale za celý Lanžhot a hlavně za blízkí se lidové misie. V tu chvíli mi to došlo, vždyť já nemám vyprosit Boží slovo jen pro sebe, ale i pro celou farnost v Lanžhotě. A tak jsem s důvěrou vytáhla z košíku ještě jednu kartičku. Bylo na ní napsáno: „TO JE MÉ PŘIKÁZÁNÍ, ABYSTE SE MILOVALI NAVZÁJEM, JAKO JSEM JÁ MILOVAL VÁS“ (Jan 15,12). Je krásné, že toto Boží slovo není určeno jen pro praktikující věřící, ale pro všechny pokřtěné obyvatele Lanžhota.

Anežka a Cyril Bartošovi

Pomohou nám lidové misie?

Lidové misie bývaly v minulosti běžným prostředkem k duchovní obnově života lidí na konkrétním místě. Konaly se s pravidelností zhruba deseti let. Pro dnešní generaci je to už něco neznámého, neboť poslední misie v Lanžhotě byly v roce 1947, jak nám to dosvědčuje kříž upevněný na fasádě kostela u hlavního vchodu s tímto letopočtem. Proto dnes u místních obyvatel vyvolává tato skutečnost různé emoce a reakce. Někdo říká: „Konečně jsou tady!“, na to druhý reaguje: „Co si to ten farář zase vymýšlí, asi nemá co na práci!“.

O co tedy jde, co lze očekávat? Vidím zde dva hlavní důvody, proč se konají v Lanžhotě lidové misie. Prvním je definitivně vyřešit různé osobní věci z minulosti. Sami, milí přátelé, víme, jak to v Lanžhotě chodí, kde se stále táhnou do současnosti různé křivdy, urážky a zranění v mezilidských vztazích. Tyto zniklé problémy se nesnaží řešit, mylně si myslí, že samy zmizí nebo před nimi přímo utíká, neboť dotyčná osoba má strach z nějakého trestu, který z dané věci vyplývá. V Bibli čteme slova Ježíšova: „Nepřišel jsem svět soudit, ale zachránit“. On přišel, aby všichni měli život, a měli ho v hojnosti. Přirovnal bych to ke dvoru, kde se nahromadilo mnoho mnohdy zbytečných nepotřebných věcí, o které denně zakopáváme a hyzdí plochu dvora. Je třeba takový větší generální úklid, aby celý dvůr byl následně krásný a upravený. Znamená najít odvalu a udělat ve své duši potřebný pořádek, odložit neřešené viny a hříchy, aby člověk žil hodnotný život v přátelství s Bohem a následně i s ostatními lidmi v pokoji, dobrotě a lásce. Lidově řečeno, aby se všem obyvatelům Lanžhota „opět dobře dýchalo“. Druhý důvod je nastoupení nové a lepší životní cesty s pohledem do budoucna, nevracet se k tomu, co je staré, co omezuje nebo brzdí v osobním růstu.

Pro již věřícího člověka je to příležitost k upevnění svého rozhodnutí, které se již snaží naplňovat ve svém životě. Člověk je stvořen, aby zakoušel lásku a žil lásku mezi lidmi. Jediným cílem člověka je dosažení pravého trvalého štěstí, které dává jenom Bůh, neboli naším největším úkolem je stále usilovat o trvalé společenství s Bohem. Vykročíme-li s důvěrou na tuto nově objevenou cestu, bude se v celém našem městě zákonitě rozvíjet vzájemný život kulturní, společenský i duchovní. To si jistě všichni přejeme.

Tak po dlouhých 64 letech máme zde novou jedinečnou šanci. Já si přeji a modlím se za to i s našimi farníky, aby se čas lidových misií stal pro všechny lanžhočany časem velkého Božího požehnání a duchovního probuzení.

P. František Putna, farář

Kolik energie a času věnují lidé svým kariérám, chtějí být dobrými vynálezci, umělci, ekonomy, lékaři, politiky...

Ale málokterý z nich obětuje alespoň špetku toho velikánského snažení, aby se stal **DOBŘÝM ČLOVĚKEM**.

Jak lze žít trvale z hloubky?

Všechno, co děláš, dělej cele, opravdově a s láskou!

Výpis (opis) z farní kroniky ohledně lidových misíí konaných v Lanžhotě

Svaté misie 1912

Od 10. do 20.3. 1912 byli v Lanžhotě misionáři. Misie se konaly za místního faráře P. Antonína Štourače a jeho kaplana P. Karla Kočvary. Více informací není, podle uvedené poznámky v kronice, od určitého data se kronika ztratila nebo nějakým způsobem byla zničena a tím nejsou dochované podrobné informace o dění ve farnosti.

Svaté misie 1936

Poslední svaté misie byly v Lanžhotě konány v roce 1912. V září 1934 přišel nový farář a vida starý letopočet na misijním kříži, hned si umínil, že v nejbližší době misie pro farnost uspořádá. Bohužel nebylo ani pomyšlení na ubytování dp. misionářů, jelikož byla fara po odchodu dp. faráře Antonína Štourače v tak ubohém stavu, že bylo nutno vše opravit. Nový farář musel vlastním svým velikým nákladem opravit alespoň část budovy, aby mohl sám ve faře bydlet. Na další opravu se nedostávalo a obec nejevila veliké chuti k opravě, ačkoliv několikrát byli pozváni zástupci obce, kteří uznali budovu z velké části za neobyvatelnou. Na jaře 1936 dopsal však farář dp. Josefu Kubáčovi, superioru Salvatoriánů v Prostějově, aby konal v Lanžhotě na podzim, nejlépe v adventě svaté misie. Bylo mu to slíbeno. Mezitím usiloval farář všemožně, aby zbývající část fary a místnosti byly opraveny. Spojenými silami obce a faráře bylo konečně v létě téhož roku nejnnutnější opraveno.

Konání misíí bylo stanoveno na dny 7. – 15. prosince 1936. Po lanžhotských hodech oznámil farář farníkům konání svatých misíí. S velkou radostí a uspokojením byla zpráva přijata. Sedm týdnů před misíemi počal farář v kázáních soustavně připravovat farnost na nastávající duchovní hody, vybízel k modlitbám a obětem za zdar svatých misíí. Provedl také tiskovou agitaci ve farnosti vkusnými letáčky. Všechno hořelo téměř nedočkavostí a nadšením.

Dne 6.12.1936 přijeli konečně dp. misionáři P. Josef Kubáč, superior Salvatoriánů z Prostějova a P. Alois Prokop, farář v Brně – Husovicích, oba řádu Salvatoriánů. Z nádraží je odvezl pan František Ciprys, rolník. Večer v 7 hod bylo první kázání, účast věřících přímo ohromovala a předčila všechno očekávání. Při všech kázáních byl kostel doslova nacpán a zvláště večer se o místo doslova bojovalo. Kazatelé byli výteční a jejich kázání krásná, jasná a působivá. Zvláště mohutně vyznělo stavovské kázání pro muže, jichž se odhadovalo na 800 a hlas zpívajících mužů působil ohromujícím dojmem. Do programu byly zařazeny slavnosti: mariánská, k Nejsvětější Svátosti Oltární a dušičková se zvláštní dojemnou vzpomínkou na padlé vojíny ve světové válce. Počet kajícníků i komunikantů (pozn. sv. přijímání) byl veliký. U svaté zpovědi bylo 2616 a u sv. přijímání 4248 věřících. Dp. P. Kubáč, který konal v Lanžhotě svou 410. misii, prohlásil, že ji klade na třetí nebo čtvrté místo. Když nadšení dostoupilo vrcholu, loučili se dp. misionáři s naší farností. Místní farář Josef Hübner poděkoval z kazatelny vřelými a srdečnými slovy dp. misionářům za milostiplné dny, které nám připravili a přeplněný kostel projevil svou vděčnost sborovým „Pán Bůh zaplat!“

V Lanžhotě 28.12. 1936 zapsal P. Josef Hübner, farář

Misie v roce 1947 - poslední

Vhodným doplňkem obnovy kostela (pozn. farnost navštívil brněnský biskup J.M. Dr. Karel Skoupý a 16.3. 1947 požehnal tři nové zvony) byla duchovní obnova farnosti, totiž svaté misie konané ve dnech 27.4. – 4.5. 1947. Konali ji kněží z řádu sv. Dominika: P. Norbert Bubeník z Plzně a P. Bertrand Šnobl ze Znojma, do 1.5. také ještě P. Cyril Šíma ze Znojma. Ačkoliv byla doba pilných jarních prací, svaté misie se vydařily nad očekávání úspěšně. Zvláště účast na večerních kázáních byla ohromná. Počet sv. zpovědí 2150 a sv. přijímání 3730. Svaté misie byly zakončeny posvěcením nového misijního kříže a mohutným průvodem po osadě. Kříž nesli mládenci v krojích, vedle nich děvčata v krojích. Na odměnu misionářům a na podporu řádového dorostu se vybralo 10.000,- Kčs. Dubové dřevo na nový misijní kříž darováno bylo z pily v Břeclavi zásluhou pana Vavřína Třetiny č.1, zhotovil a připravil jej na chrámovou zeď zdarma pan Ondřej Hofer, stolař z Lanžhota. Misie se konaly za působení faráře P. Josefa Hübnera a kaplana Jaroslava Krejčího.

sestavil P. František Putna, farář v Lanžhotě

*Misie
1947*

*Misie
1947*

farář
P. Josef Hübner
a kaplan
Jaroslav Krejčí

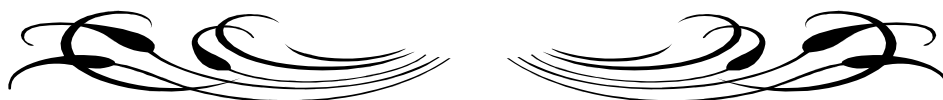
Heslo misií

Heslem misií v Lanžhotě je: „**K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misií. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misií. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Lanžhot, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článku tak, že v této farnosti žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misií nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misiím se připojím, dobro v sobě probudím!

P. Marek Dunda

K MISIÍM SE PŘIPOJÍM, DOBRO V SOBĚ PROBUDÍM.

Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

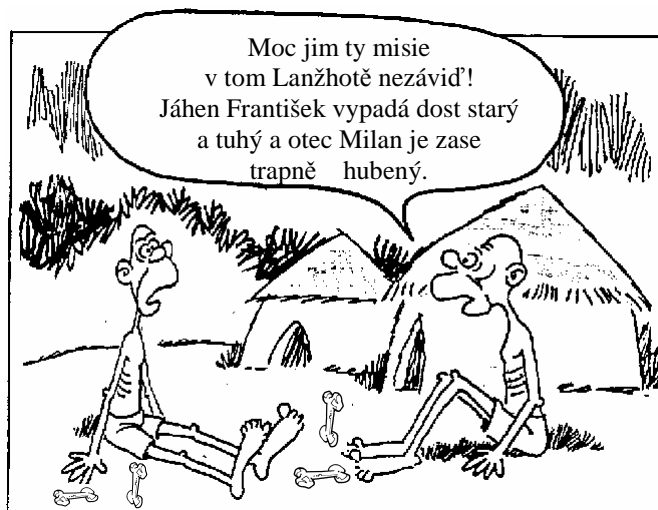
Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajin, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto

významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet),

dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání* (*missio*) přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a *posílá* nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Zamířit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žeš nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozně zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozně životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří ho znají, aby ho poznali ještě více a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Dřívější misie

Odpověď na to, co jsou misie, najdete jinde v tomto zpravodaji, ale tady bych rád vysvětlil, jak jsme se k nim dostali. Farní tým (FATYM) má jednu ze svých zásad: věnovat se důležitým činnostem, kterými se jiní zatím dostatečně nezabývají. Proto jsme se například začali starat o farnost Jeníkov u Duchcova, kde už delší dobu žádný kněz nepůsobil. Dále jsme si před několika lety pořídili tiskárnu a vydali už víc než sto publikací s duchovní tematikou srozumitelnou široké vrstvě čtenářů. Pravidelně pořádáme pěší poutě na Velehrad a na další poutní místa.

Před čtrnácti lety přišel otec Pavel Zahradníček s myšlenkou, že by nebylo špatné zkusit udělat lidové misie. Prozkoumali jsme staré materiály, jakým způsobem lidové misie probíhaly před nástupem totality, poučili jsme se v cizině a pak jsme začali... Byli jsme překvapeni. I když naše společnost vypadá dost ateistická, přesto lidé cítí, že svůj život chtějí postavit na základních křesťanských hodnotách (pravda, věrnost, seriózní jednání, spravedlnost, soucit se strádajícími). Mnohdy se setkáváme i s lidmi, kteří v sobě mají bolest nebo otázku, kterou by chtěli řešit s někým, ke komu by mohli mít důvěru. My kněží jsme už při lidových misiích vyslechli stovky lidských příběhů a zpovědí. Někdy se otevřely velmi staré bolesti, které byly jako hnisající vřed. Misie jsou příležitostí otevřít se také víc Pánu Bohu a duchovním hodnotám.

P. Marek Dunda

Ztišení a naslouchání

Hlavní příčina neshod a všech nepochopení mezi lidmi je v tom, že se nesnažíme poctivě naslouchat druhému, pochopit ho. Málo mlčíme v pravý čas. Na tomto příkladu si můžeme uvědomit duchovní rozměr mlčení. Tak, jak mluvíme s lidmi, stejným způsobem mluvíme s Bohem. Jestli chceme pochopit Boží plány s našim životem, Boží svět, ve kterém žijeme, měli bychom mu naslouchat.

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misí je kající procesí. V Lanžhotě bude ve čtvrtek. Bývá zvykem, že při lidových misiích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – například nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví a chamtivost, která někdy jde až za hrob. Ve výčtu těchto a podobných hříchů bychom mohli ještě dál pokračovat. Každý z nás už byl určitě některou z těchto hrozných skutečností zasažen. Po pravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezřekne zla, nezaujme postoj kajícího člověka a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misiích by se aspoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetrnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec.

Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem k jednomu z křížů a budeme u něj odprošovat za hříchy, které se udály v Lanžhotě od posledních lidových misí (a to už je pěkných pár desítek let). Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodu nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmu hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Ochota k obnově

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani když vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahy začínat znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenovalo.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- vychovával jsem křesťansky své děti?
- ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církvi neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství, co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- kradl jsem? (i ze společného)
- ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

* v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku!

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“. Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

P. Leo Zerhau

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Jde o takový experiment v řídké obydlené pohraniční oblasti na Znojmsku. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Bydlíme na těchto farách: ve Vranově n/D, ve Štítarech, v Lančově, ve Stálkách, v Olbramkostece, v Jeníkově a v Příměticích (jde o severozápadní předměstí Znojma), ve Chvalaticích, v Korolupích a ve Vratěnině. Kromě sedmi kněží a jednoho jáhna patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek, které patří do našeho společenství a na rok nebo i déle nám pomáhají.

Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, letní tábory a chaloupky, exercicie (duchovní cvičení) pro mládež i dospělé, Tiskový apoštolát FATYMu – máme tiskárnu a tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk dále nabízíme (některé vezmeme i s sebou na misie do Lanžhota), projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi www.TV-MIS.cz. Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se.

Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Tiskový apoštolát FATYMu

Společenství FATYM, které lidové misie vede, má svou tiskárnu a tiskne knihy a brožury, které mají přispět k duchovnímu povzbuzení všech, ke kterým se dostanou. Jsou velmi levné (jen za příspěvek na materiál 2 - 20,- Kč), čtivé a s řadou duchovních impulsů, které vedou čtenáře k přemýšlení nad hlubšími hodnotami. Postupně budou některé výtisky v kostele nabídnuty. Budeme jen rádi, když se dostanou k co nejširšímu okruhu čtenářů. Ve snaze zpřístupnit duchovní literaturu co nejvíce lidem jsou úplné texty našich knih i na internetu (www.fatym.com), kde si je můžete nejdříve sami přečíst a pak objednat ve více kusech k rozdávání svým známým, sousedům, nemocným, spolupracovníkům... Hodně titulů jako například poutavý cestopis „Pout do Říma od A do Z“ nebo „Desatero“ je napsáno tak, aby zaujaly i širší okruh čtenářů.

P. Jan Richter (o. Nik)

Časopis Milujte se!

Již dlouho nám chyběl poutavý barevný křesťanský časopis „magazínového stylu“ se čtivými články. Takový, který by zaujal každého, i toho kdo zatím není moc věřící. Schválně to píš takto, protože si myslím, že úplně nevěřící člověk je větší vzácností než například úplně slepý...

No, a když něco není, tak lepší, než se nad tím jen rmoutit, je si to udělat... A tak jsme ve spolupráci s dalšími (například Hnutím pro život ČR a s Misionáři obláty Panny Marie Neposkvrněné) začali vydávat časopis Milujte se! Jeho název je odvozen od slov Pána Ježíše:

„Nové přikázání vám dávám, milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás!“

Podařilo se zajistit, že nad vydáváním časopisu Milujte se! převzaly záštitu Sestry Matky Terezy v ČR. Již vyšlo šestnáct čísel časopisu – dohromady v nákladu cca 460 000 výtisků a v těchto dnech se připravuje sedmnácté. Časopis vychází čtvrtletně a je nabízen jen za příspěvek na tisk. Doporučená výše je 20,- Kč, což u časopisu, který má zhruba 64 stran není mnoho. Sídlo redakce je na vranovské faře: ŘKF, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí.

Další informace, kompletní starší čísla a možnost objednávek najdete na webu www.milujte.se.

otec Pavel Zahradníček

Lidem, kteří žijí tak, jako by Bůh neexistoval, nebo kteří ve své pýše a falešné soběstačnosti odmítají jeho existenci, adresuje Stvořitel varování: „Blázen si v srdci říká: „Bůh není““ (Ž 53,2).

Boží existence je poznatelná ze stvořeného světa: „Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha...“ (Ž 19,2). Boží existence je odvoditelná z pouhého pozorování Božího díla.

Přesto víra v Ježíše Krista zůstává darem, který si člověk nemůže sám dát. Může ho ale přijmout.

Trocha humoru:

Jedna z odpovědí z ankety co víš o Adamovi:
„Adam byl první z dlouhé řady mužů, kteří si stěžovali na to, co jim žena připravila k jídlu.“

* * *

Při výzkumu na jižní Moravě se zjistilo, že některé ženy a dívky mají tento nečekaný názor na muže:
„Je lepší být krásná než chytrá, protože průměrný muž lépe vidí, než myslí.“

* * *

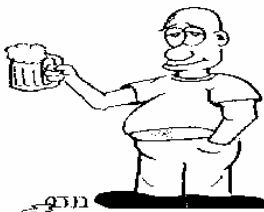

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne:
„Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí:
„A koho jiného bych měl mít rád?“

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru.
„Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví:
„Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Muž říká v rozhovoru s knězem:
„A taky jsem řekl tchyni, co si myslím.“
Pan farář jej přeruší:
„Synu, teď mluvíme o tvých chybách, ne o tvých hrdinských činech!“

* * *

Manželka vítá doma svého muže:
„Kdes byl?“
„V kostele.“
„A o čem kázal pan farář?“
„O hříchu.“
„A co říkal?“
„Hmm... Byl proti...“

V jedné nejmenované obci říká žena svému muži:
„Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

* * *

Ptá se misionář jednoho muže při žehnání domů:
„Jste věřící?“
„Ne, jsem ateista!“
„Opravdu?“
„Jakože je Bůh nade mnou!“

* * *

V hodině náboženství paní katechetka zadala dětem namalovat pana faráře.
„Otíku, proč mu maluješ zelené vlasy?“
„Víte, paní katechetko, já nemám plešatou pastelku.“

* * *

Přijde chlap k doktorovi a říká: „Pane doktore, mně tmavnou nohy.“
„A umýváte si je?“
„A to pomáhá?“

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v únoru L.P. 2011 **Římskokatolická farnost Lanžhot**, vedená farářem P. Františkem Putnou. Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misií od 20. 2. do 26. 2. 2011. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!

www.fatym.com (rovněž doporučujeme navštívit www.knihovna.net a www.TV-MIS.cz)